

Research Article

Dor: [20.1001.1.25385968.1402.18.2.4.3](https://doi.org/10.1.25385968.1402.18.2.4.3)

Presenting a Rural Tourism Marketing Model with a Qualitative Approach theme Analysis (Case Study: Rudsar Township)

Emad Safari Siahkalroodi¹, Ebrahim Abbasi^{2*}, Mohammad Ali Nasimi³ & Parviz Saidi⁴

1. Ph.D Candidate in Business Management, Aliabad Katoul Branch, Islamic Azad University, Aliabad Katoul, Iran

2. Assistant Professor, Department of Management, University of Al-Zahra, Tehran, Iran

3. Associate Professor, Department of Management, Tonekabon Branch, Islamic Azad University, Tonekabon, Iran

4. Assistant Professor, Department of Management, Aliabad Katoul Branch, Islamic Azad University, Aliabad Katoul, Iran

* Corresponding author: Email: abbasiebrahim2000@alzahra.ac.ir

Receive Date: 18 February 2021

Accept Date: 16 May 2021

ABSTRACT

Introduction: The development of rural tourism has a wide variety of effects and consequences and, given the natural and cultural capacities of the villages, can play an important role in revitalizing the villages, creating employment and income for the villagers, and protecting the natural heritage. Have historical and cultural and ultimately integrated and sustainable rural development.

Research aim: The purpose of this study was to present a rural tourism marketing model in Rudsar Township using theme analysis method.

Methodology: In order to conduct the research, a qualitative research approach and semi-structured interviews with experts in the field of tourism and marketing have been used. Sample size with logic Theoretical and judgmental sampling and until the achievement of theoretical saturation included a total of 12 people. Data encryption using software Max Kyoda is done.

Studied Areas: The geographical area of this research is Rudsar Township.

Results: Findings show that rural tourism marketing model in Rudsar Township with 11 main themes and 67 sub-themes including: attractions, infrastructure, culture, investment, environmental location, accessibility of facilities, skilled manpower, travel costs, promotion, Explained rules and regulations and education. The themes of skilled manpower and culture with a coefficient of 0.78 and 0.55, respectively, have the most and least impact on rural tourism.

Conclusion: According to this research, the rural tourism marketing model in Rudsar Township includes 11 themes in order of priority. Due to the lack of a comprehensive model and model explaining marketing in rural tourism, it is important to know what and how the elements, components and categories of rural tourism marketing are using qualitative research strategy. Using the rural tourism marketing model and paying attention to its constituent elements will lead to: 1. Rural tourism as a strategy for rural development 2. Rural tourism as a policy in the reconstruction of rural settlements 3. Rural tourism as a tool for sustainable development and natural resource protection.

KEYWORDS: Rural Tourism, Marketing Model, Theme Analysis, Semi-field Interviews, Rudsar Township

فصلنامه علمی مطالعات برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های انسانی

دوره ۱۸، شماره ۲ (پیاپی ۶۳)، تابستان ۱۴۰۲

شایای چاپی ۵۹۶۸-۲۵۳۸ شایای الکترونیکی ۵۹۵X-۲۵۳۸

<http://jshsp.iaurasht.ac.ir>

صفحه ۶۷-۷۸

مقاله پژوهشی

Dor: 20.1001.1.25385968.1402.18.2.4.3

ارائه مدل بازاریابی گردشگری روستایی با رویکرد کیفی تحلیل تم (مطالعه موردی: شهرستان رودسر)

عماد صفری سیاهکلروodi^۱، ابراهیم عباسی^{۲*}، محمدعلی نسیمی^۳ و پرویز سعیدی^۴

۱. دانشجوی دکتری مدیریت بازرگانی، واحد علیآباد کتول، دانشگاه آزاد اسلامی، علیآباد کتول، ایران

۲. استادیار گروه مدیریت، دانشگاه الزهرا، تهران، ایران

۳. دانشیار گروه مدیریت، واحد تکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تکابن، ایران

۴. استادیار گروه مدیریت، واحد علیآباد کتول، دانشگاه آزاد اسلامی، علیآباد کتول، ایران

* نویسنده مسئول: abbasiebrahim2000@alzahra.ac.ir

تاریخ دریافت: ۳۰ بهمن ۱۳۹۹

تاریخ پذیرش: ۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۰

چکیده

مقدمه: توسعه گردشگری روستایی، آثار و پیامدهای متعدد و گسترده‌ای را بر جای می‌گذارد و با توجه به ظرفیت‌های طبیعی و فرهنگی موجود در روستاهایی تواند نقش مهمی در تجدید حیات روستاهای ایجاد اشتغال و درآمد برای روستاییان، حفاظت از میراث طبیعی، تاریخی و فرهنگی و درنهایت توسعه یکپارچه و پایدار روستایی داشته باشد.

هدف: هدف از انجام این پژوهش ارائه مدل بازاریابی گردشگری روستایی در شهرستان رودسر با استفاده از روش تحلیل تم بوده است.

روش‌شناسی تحقیق: به منظور اجرای پژوهش از رویکرد پژوهش کیفی و با استفاده از مصاحبه‌های نیمه ساختاری از متخصصین حوزه گردشگری و بازاریابی استفاده شده است. حجم نمونه با منطق نمونه گیری نظری و قضاوی و تا حصول اشباع نظری در مجموع ۱۲ نفر را در برگرفت. کد گذاری داده‌ها با استفاده از نرم افزار مکس کیودا به انجام رسید.

قلمرو جغرافیایی پژوهش: قلمرو جغرافیایی این پژوهش، شهرستان رودسر است.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد مدل بازاریابی گردشگری روستایی در شهرستان رودسر با ۱۱ تم اصلی و ۶۷ تم فرعی شامل: جاذبه‌ها، زیرساخت، فرهنگ، سرمایه گذاری، موقعیت زیست محیطی، قابلیت دسترسی به امکانات، نیروی انسانی ماهر، هزینه سفر، ترافیق، قوانین و مقررات و آموزش تبیین شده و تم‌های نیروی انسانی ماهر و فرهنگ با ضریب مسیرهای ۰/۷۸ و ۰/۵۵ به ترتیب بیشترین و کمترین تأثیر را بر گردشگری روستایی دارند.

نتایج: بر اساس این تحقیق مدل بازاریابی گردشگری روستایی در شهرستان رودسر به ترتیب اولویت شامل ۱۱ عنصر می‌باشد. با توجه به فقدان مدل و مدل جامع تبیین کننده بازاریابی در گردشگری روستایی، دانستن اینکه عناصر، مؤلفه‌ها و مقوله‌های بازاریابی گردشگری روستایی از استراتژی تحقیق کیفی چگونه استفاده می‌کنند، حائز اهمیت است. استفاده از مدل بازاریابی گردشگری روستایی به عناصر تشکیل دهنده آن منجر به موارد زیر می‌شود: ۱. گردشگری روستایی به عنوان راهبرد توسعه روستایی. ۲. گردشگری روستایی به عنوان سیاستی در بازسازی سکونتگاه‌های روستایی. ۳. گردشگری روستایی به عنوان ابزاری برای توسعه پایدار و حفاظت از منابع طبیعی.

کلیدواژه‌ها: گردشگری روستایی، مدل بازاریابی، تحلیل تم، مصاحبه‌های نیمه ساختاری، شهرستان رودسر

مقدمه

پدیده گردشگری به عنوان یک پدیده جالب در سیر تاریخی خود از یک فعالیت کوچک به شیوه مهم زندگی تبدیل گردیده و به عنوان یک نیاز در جامعه مدرن پذیرفته شده است (رضوانی و همکاران، ۱۳۹۸: ۲۰). کشورها در هر سطحی از توسعه سعی می‌کنند اقدام به برنامه‌ریزی برای شناساندن ارزش‌های واقعی موهاب طبیعی و انسانی خود کنند تا از طریق جذب گردشگر، ایجاد ثروت نمایند (Phillips, Wolfe, Hodur & Leistritz, 2013). بدیهی است توسعه بخش گردشگری، به ویژه برای کشورهای در حال توسعه که با مغلاتی همچون میزان بیکاری بالا، اقتصاد تک محصولی و ... مواجه هستند از اهمیت فراوانی برخوردار است (صباغ کرمانی، ۱۳۷۹: ۱۲). امروزه جهانگردی یکی از بزرگ ترین و سریع ترین صنایع در حال رشد در جهان است (UNWTO, 2016). با این رشد سریع، متوجه سازی محصولات و مقصد گردشگری بروز کرده است که نتیجه آن ظهور و توسعه انواع جدید و پایدار گردشگری است (Butler, 1999; Sharpley & Vass, 2006; Su, 2013). این‌ها اشکال گردشگری است که از اوایل دهه ۱۹۹۰ به عنوان پاسخی به چندین مشکل زیست محیطی و اجتماعی ناشی از جهانگردی انبوی توسعه یافته است (Weaver & Jin, 2016).

رشد جهانی در گردشگری علاقه شدیدی را در میان محققان ایجاد کرده است تا نحوه عملکرد آن را به روش‌های مختلف کشف کنند. گردشگری روستایی در دهه گذشته افزایش یافته است (Clarke, 2002; Page & Dowling, 2002; Sharpley, 2006) و تا سال ۲۰۲۴ سالانه به میزان ۵ درصد افزایش تقاضا در سطح جهانی وجود دارد (Starmer-Smith, 2004). گردشگری روستایی با توجه به کارکردهای متعدد و نیز توانایی بالا در ایجاد ارتباط با سایر بخش‌های اقتصادی به عنوان یک استراتژی برای توسعه مناطق روستایی مطرح گردیده است (علیائی، ۱۳۹۹). گردشگری روستایی به عنوان فعالیت‌هایی تعریف می‌شود که بر مصرف در مناطق روستایی، فرهنگ‌ها، مناظر و مصنوعات مرکز بوده (Woods, 2011)، بر مناطق و ذینفعان مربوطه مانند موسسات دولتی و خصوصی، تامین کنندگان و مصرف کنندگان تاثیر می‌گذارد و کمبود دانش در مورد نحوه عملکرد آن در فرهنگ‌ها و سیستم‌های مختلف وجود دارد (Billiore, 2018). گردشگری روستایی مدت زیادی نیست که در دنیا مرسوم شده، اما با توجه به این که باعث رشد اقتصادی و ایجاد تنوع فعالیتی، اشتغال زایی و افزایش درآمد برای ساکنان می‌شود، از سوی جامعه بین‌المللی در سیاست‌های توسعه محلی و منطقه‌ای بر این امر بسیار تاکید شده است (مطیعی لنگرودی و نصرتی، ۱۳۸۹).

گردشگری روستایی به پدیده‌ای متعدد و گسترده در سراسر جهان تبدیل شده است که در آن بسیاری از گردشگران حتی در تعطیلات کوتاه در مناطق روستایی به دنبال تجربیات متعدد هستند (Lane & Kastenholz, 2015). از دیرباز گردشگری روستایی به عنوان ابزاری بالقوه برای توسعه اقتصادی و احیای مناطق روستایی، با توجه به کاهش فعالیت‌های زراعی و درآمد روستاییان، در نظر گرفته شده است (Iorio & Corsale, 2010). به ویژه بودجه زیادی به حمایت از واحدهای گردشگری روستایی به عنوان ابزاری برای تقویت اقتصادهای روستایی اختصاص یافته (Hernandez & Gonzalez, 2013). به عنوان یک رویکرد کلیدی برای توسعه روستایی و کاهش فقر می‌باشد (فدلائی و همکاران، ۱۴۰۱).

فناوری و اینترنت نحوه تعامل و ارتباط مشاغل با مشتریان را تغییر می‌دهند (Keller, 2009). این واقعیت برای محصولی که به لحاظ فضایی از بازارهایش جدا باشد، مانند گردشگری روستایی، از اهمیت بیشتری برخوردار بوده و درنتیجه به کاهش فاصله و وابستگی به واسطه‌های سنتی کمک می‌کند (Gossling & Lane, 2015; Hernandez & Gonzalez, 2013; King, 2002). به علاوه، گردشگران در روند انتخاب مقصد خود مستقل، درگیر و تبعیض آمیخته می‌شوند (Clarke, 2005). امروزه مفهوم بازاریابی و فلسفه انجام کسب و کار برای همه سیاست‌گذاران و مجریان توسعه روستایی ضروری است. بازاریابی در گردشگری روستایی باید وسیله‌ای برای دستیابی به اهداف توسعه استراتژیک گردشگری روستایی باشد (Mihailovic & Pato, 2012). رویکردهای بازاریابی در بسیاری از مناطق روستایی کشور ناکافی است (Moric, 2012). تجربه نشان داده است که هرچا گردشگری بصورت خودجوش و اتفاقی و بدون برنامه‌ریزی موثر گسترش یافته، پیامدهای نامطلوبی به بار آورده و در درازمدت مشکلات آن بیشتر از فواید آن بوده است (کریمی طهماسبی، ۱۳۹۲). توسعه پایدار گردشگری، به دلیل اهمیت و آثار بالقوه مثبت اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی بدون برنامه‌ریزی امکان‌پذیر نخواهد بود.

(رشید کلویر و همکاران، ۱۳۹۹). به همین دلیل، بازاریابی برای جذب گردشگر مورد نیاز است (Clarke, 1999; Fyall & Garrod, 2004; Saxena, 2016) و با توجه به منابع اقتصادی و انسانی کمیاب در مناطق روستایی، وفاداری مشتری را بهبود می دهد (Clarke, 1999; Fyall & Garrod, 2004; Campon et al; Saxena, 2016). استفاده از روش‌های بازاریابی مناسب با اهداف، ظرفیتها و منابع واحدهای اقامتی گردشگری روستایی نیز ابزاری برای بهبود عملکرد آنها و در نتیجه منافع بالقوه برای جامعه محلی است (Lordkipanidze et al., 2005; Polo-Peña et al., 2012). علی‌رغم اهمیت بازاریابی در گردشگری روستایی، به استثنای چند مورد قابل توجه، مورد توجه کافی قرار نگرفته است (Gilbert, 1989; Embacher, 1994; Clemenson & Lane, 1997; Clarke, 2005; Kastenholz, Carneiro & Marques, 2012; Polo-Peña, 2012). توجه به بازاریابی گردشگری روستایی: به عنوان راهبردی برای جایگزین فعالیتهای کشاورزی (ابراهیمی، ۱۳۹۴)، ابزاری برای توسعه پایدار و حفاظت از منابع طبیعی (شادمانی، ۱۳۸۹)، حمایت از حفظ و آبادانی فضاهای تاریخی (حاتمی نژاد و عیوضلو، ۱۳۹۴) موثر می‌باشد. با بررسی پیشینه‌های تحقیق می‌توان از نتایج و منابع مطالعاتی آنها استفاده نمود.

حسام و همکاران (۱۳۹۵)، پژوهشی با عنوان ارزیابی و اولویت‌بندی مولفه‌های آمیخته بازاریابی تأثیرگذار در توسعه گردشگری روستاهای فومن با هدف جذب گردشگران و توسعه روستا انجام داده که وضعیت آمیخته بازاریابی شامل هفت مولفه مکان، برنامه ریزی و مدیریت، شواهد و امکانات فیزیکی، تبلیغات، مردم و کارکنان، قیمت و محصول بررسی کرده‌اند. در این راستا با پیمایش میدانی و روش تحقیق توصیفی تحلیلی داده‌ها بر اساس پرسش نامه محقق ساخته ۴۶ سوالی، موضوع از دیدگاه ۴۰ تن از کارشناسان سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان گیلان بررسی شد و تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون دوچمله‌ای، همبستگی و فریدمن صورت گرفت. طبق نتایج بدست آمده مولفه‌های تبلیغات و مردم از وضعیت مناسبی برخوردار نمی‌باشند. شیخی و پازکی (۱۳۹۵)، در پژوهشی به ارزیابی و اولویت بندی عوامل موثر بر بازاریابی گردشگری روستایی با استفاده از مدل آمیخته بازاریابی در روستای جوزان ملایر با هدف ارزیابی و اولویت بندی عوامل موثر بر بازاریابی مبتنی بر روش‌های کمی و مدل آمیخته بازاریابی 7p به تحقیق پرداخته است. جامعه آماری شامل کارکنان سازمان میراث فرهنگی گردشگری شهرستان ملایر، گردشگران و دهیاران روستاهای بوده که از بین آنها ۹۳ نفر بعنوان حجم نمونه انتخاب شده‌اند. براساس پرسش نامه محقق ساخته به گردآوری داده‌ها پرداخته و تجزیه و تحلیل داده‌ها با نرم افزار SPSS و روش تحلیل عاملی و آزمون‌های فرید من و t صورت گرفت و طبق نتایج بدست آمده عامل مردم و مکان دارای بیشترین اهمیت بوده‌اند. ذیبحی (۱۳۹۴)، در پژوهشی با عنوان " طراحی مدل بازاریابی گردشگری ورزشی در استان مازندران " با هدف جذب گردشگران ورزشی اقدام به پژوهش کاربردی با روش آمیخته نموده و ابزار گردآوری داده‌ها پرسش نامه ۵۷ سوالی محقق ساخته و مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته از طریق نظرخواهی از اساتید و مدیران بخش جامعه آماری تا حد اشباع نظری ۳۵ نفر بوده است. با استفاده از تحلیل عاملی اکتشافی به منظور روایی سازه، پرسشنامه مورد تایید قرار گرفت و پایابی ابزار از طریق نظر متخصصین و آلفاتی کرونباخ جهت هر عامل تایید شد. در بخش تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش آمار توصیفی و تحلیل عاملی اکتشافی و مدل سازی معادلات ساختاری استفاده شده است. نتیجه این پژوهش ارائه هشت عامل شامل (مدیریت و برنامه‌ریزی، زیرساخت‌ها، جاذبه‌های طبیعی تاریخی، اقتصادی، فرهنگی اجتماعی، سیاسی امنیتی، نهادی، خدماتی) به عنوان اجزای تشکیل دهنده مدل بوده است. جغرافی و همکاران (۱۳۹۴)، در پژوهشی به بررسی عوامل موثر بر ارزش ویژه برنده مقصود گردشگری شهرستان سوادکوه با هدف شناسایی عوامل اصلی تأثیرگذار بر ارزش ویژه برنده مقصود گردشگران و تعیین میزان اهمیت هریک از عوامل به تحقیق پرداخته‌اند. جامعه آماری شامل کلیه گردشگران داخلی است که از خرداد تا تیر ۱۳۹۵ به مناطق گردشگری شهرستان سوادکوه سفر کرده‌اند و با تحقیق در بین ۴۰۰ نفر از گردشگران که به صورت روش نمونه‌گیری خوش‌های تصادفی با کمک جدول اعداد تصادفی انتخاب شدند و از طریق تکمیل پرسشنامه و تحلیل داده‌های بدست آمده به وسیله روش معادلات ساختاری و حداقل مربعات جزئی به این نتیجه رسیدند که آگاهی از برنده، تصویر برنده و کیفیت ادراک شده اثر مثبت و معناداری بر وفاداری به برنده داشته است. آگاهی از برنده بیشترین تأثیر را بر ارزش ویژه برنده بیشترین تأثیر را بر وفاداری به برنده داشته است. اما کیفیت ادراک شده اثر معتبر است که برند نداشته است. زارعی و همکاران (۱۳۹۴)، در پژوهشی اثر آگاهی از برنده بر ارزش ویژه برنده مقصود گردشگری سرعین با هدف توسعه گردشگری سرعین انجام دادند. داده‌های ۳۸۴ پرسش نامه محقق ساخته پژوهش که روایی آن مورد تایید خبرگان قرار گرفته و پایابی آن ۰/۹۰۳ محسوبه شده، با استفاده از نرم افزار SPSS و Amos مورد تحلیل قرار گرفته و در نهایت، یافته‌های پژوهش حاکی از آن است که آگاهی

از برنده ارزش و پژوهشی برند مقصد گردشگری سرعین تاثیر می‌گذارد. محمودی و همکاران (۱۳۹۳)، در پژوهشی با عنوان شناسایی عوامل موثر بر تصویر ذهنی گردشگران خارجی از ایران با هدف شناسایی عوامل موثر بر تصویر ذهنی گردشگران خارجی از ایران با استفاده از تکنیک دلفی فازی به بررسی عوامل موثر بر تصویر ذهنی گردشگران خارجی از ایران با استفاده از تکنیک دلفی فازی پرداختند. برای دستیابی به این هدف با مطالعه ادبیات موضوع و مطالعه توصیفی، عوامل موثر بر تصویر مقصد شناسایی گردید و با پرسش از خبرگان میزان تاثیر این عوامل بر تصویر ذهنی گردشگران خارجی از ایران بررسی شد. سپس میانگین نظرات خبرگان درمورد هر عامل محاسبه و در قالب اعداد فازی بیان گردید. پانل دلفی مشتمل بر ۱۲ عضو مشکل از استادان دانشگاه و متخصصان فعال در حوزه گردشگری تشکیل شده است. نتایج نشان می‌دهد که فاصله روانی استنباط شده، گستردگی فعالیت‌های بازاریابی مقصد، انگیزه سفر، آشنایی با مقاصد، تصویر کلان کشور، ریسک ادراک شده و تصویر خاور میانه عوامل موثر بر تصویر ذهنی از ایران هستند. کیم و لی (۲۰۱۸)، در پژوهشی با عنوان ارزش و پژوهش برند مقصد گردشگر، مطالعه موردي گردشگران خارجی سئول پایتخت کره جنوبی از کشورهای چین، هنگ کنگ و تایوان که در هتل‌های ۴ و ۵ ستاره اقامت می‌کنند، با ۳۸۵ نمونه براساس پرسشنامه، به این نتیجه رسیدند که قیمت و تبلیغات دهان به دهان بیشترین تاثیر را بر کیفیت ادراک شده، آگاهی برند و تبلیغات بیشترین تاثیر را بر تصویر برند و آگاهی برند و کیفیت ادراک شده بر تصویر برند تاثیر دارد. و در نهایت تصویر برند در ارتباط مستقیم با وفاداری به برند می‌باشد. پاتو و کاستهولز (۲۰۱۷)، در پژوهشی به بازاریابی گردشگری روستایی - مطالعه‌ای براساس اقامتگاه‌های گردشگری در پرتغال پرداختند. هدف اصلی این پژوهش بررسی مشخصات اجتماعی و جمعیت شناختی تأمین کنندگان اقامتگاه‌های گردشگری روستایی و اقدامات بازاریابی در این واحدها و تأثیرات این اقدامات بر عملکرد واحدها است. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه جمع‌آوری شده و به عرضه کنندگان گردشگری روستایی در پرتغال پرداخته و با استفاده از نرم افزار آماری SPSS تجزیه و تحلیل شد. تجزیه و تحلیل توصیفی همراه با تجزیه و تحلیل خوش‌های با هدف شناسایی گروه‌های تهیه کننده با توجه به نوع فعالیت‌های بازاریابی انجام شده انجام شد. نتایج نشان می‌دهد که اکثر تهیه کنندگان، به غیر از اجرای یک اقامتگاه توریستی، مشغول فعالیت‌های حرفه‌ای دیگری هستند. این فعالیت‌های دیگر بخش عمده‌ای از درآمد خانوار تهیه کنندگان را در اختیار شما قرار می‌دهد. علاوه بر این، آنها تعداد بسیار کمی از وقت خود را به مدیریت اقامتگاه گردشگری اختصاص می‌دهند و فعالیت‌های بازاریابی کمی را توسعه می‌دهند. با وجود این، گروه کوچکی از تهیه کنندگان مسکن وجود دارند که، حتی اگر در اقلیت باشند، نسبت به اقدامات بازاریابی نگرش کارآفرینی و حرفه‌ای تری نشان می‌دهند. به همین ترتیب آنها از عملکرد کسب و کارهای خود موفق تر بوده و رضایت بیشتری دارند. آوراهام (۲۰۱۶)، در پژوهشی با عنوان بازاریابی مقصد و بازسازی تصویر در طول بحران گردشگری در مصر با هدف شناسایی عوامل موثر بر بازاریابی مقصد، به این نتیجه رسید که بازاریابان مصر به منظور بازسازی تصویر کشور برای گردشگران باید از سه راهبرد استفاده کنند که شامل منبع، پیام و مخاطب است. مولینا مارتینز و همکاران (۲۰۱۴)، در پژوهشی با عنوان سیاست‌های عمومی و بازاریابی گردشگری در مکزیک و اسپانیا، به این نتیجه رسیدند که با افزایش کیفیت خدمات و شرایط مقصد‌های گردشگری، رقابت میان آن‌ها در بازاریابی افزایش می‌یابد. بنابراین سیاست‌های عمومی کشورها باید بر مبنای افزایش کیفیت طرح ریزی شود. میهایلوویچ و موریس (۲۰۱۲)، در پژوهشی به نقش فلسفه بازاریابی در توسعه گردشگری روستایی با هدف شناسایی و تشریح جنبه‌های بازاریابی و تاثیر آن بر گردشگری روستایی پرداخته‌اند. با استفاده از داده‌های اولیه و ثانویه دولتی و تحقیق میدانی اعلام نمودند بازاریابی در گردشگری روستایی باید بعنوان ابزاری برای رسیدن به اهداف استراتژیک توسعه مقاصد گردشگری روستایی که شامل رفاه بلندمدت، رضایت میهمان، رسیدن به سود حداکثر، تداوم گردشگری در همه فصول، خنثی کردن تأثیرات اجتماعی منفی، پایداری، حمایت و تنوع مضاعف فعالیت‌های اقتصادی موجود می‌باشد، استفاده گردد. با توجه به این که شهرستان رودسر یکی از قطب‌های اصلی گردشگری استان گیلان بوده و سالانه تعداد بسیاری از گردشگران داخلی از این مناطق دیدن می‌نمایند، در صورت مطالعه و شناسایی عناصر کلیدی موثر در موفقیت بازاریابی گردشگری روستایی، گامی موثر خواهد بود در جهت تبدیل گردشگران به مشتریان راضی و وفادار و جذب گردشگران جدید. هدف پژوهش حاضر ارائه مدل بازاریابی گردشگری روستایی شهرستان رودسر و مشخص نمودن اجزاء و رابطه بین آن‌ها است.

روش پژوهش

این پژوهش از حیث هدف، توسعه‌ای است زیرا ارائه مدل بازاریابی گردشگری روستایی ماهیتی اکتشافی دارد. همچنین از نظر نوع داده‌ها، یک پژوهش کیفی می‌باشد و روش پژوهش در آن بر مبنای تحلیل مضمون (تم) است. با توجه به جدید بودن موضوع پژوهش، و ترجیح خبرگان بر طرح پرسش‌های مشخص از روش مصاحبه نیمه ساختار یافته استفاده گردید. پس از مطالعه جامع ادبیات پژوهش، پرسش‌های مصاحبه طراحی گردید. در ادامه روند مصاحبه و تحلیل پاسخ‌های خبرگان، پرسش‌های دیگری طرح گردید. متوسط زمان انجام مصاحبه‌ها، یک ساعت بود. پس از کسب اجازه از مصاحبه شوندگان و موافقت آن‌ها، مصاحبه‌ها ضبط و پیاده سازی شد. جامعه آماری این پژوهش مشکل از متخصصان حوزه بازاریابی و گردشگری روستایی بوده که دارای تجربه بیش از ۳ سال باشند. در این پژوهش از ۱۲ مصاحبه نیمه ساختار یافته به روش نمونه‌گیری غیر احتمالی هدفمند استفاده شده است. از مصاحبه ۱۰ به بعد مفهوم جدیدی به مفاهیم قبلی اضافه نگردید اما برای اطمینان از اشباع نظری، فرآیند مصاحبه تا مصاحبه ۱۲ ادامه یافت. برای تجزیه و تحلیل داده‌های گردآوری شده در مصاحبه‌ها، از روش تحلیل تم استفاده گردید. روش تحلیل مضمون (تم) زمانی ضرورت می‌یابد که داده‌های اندکی در مورد پذیره مورد مطالعه وجود داشته باشد و یا این که فقدان چارچوب نظری در ارتباط با موضوع مشهود باشد. لذا نبود یک چارچوب جامع، پژوهشگران این مطالعه بر آن داشت تا چارچوبی جامع در خصوص ارائه مدل بازاریابی گردشگری روستایی را ارائه دهند.

جدول ۱. اطلاعات مستخرج از مصاحبه (طراحی نگارندگان)

کدهای باز جدید	کدهای باز استخراجی	کفتار کلیدی	تعداد	
			کدهای مصاحبه شوندگان	کدهای باز
۱۵	۲۳	۲۳	۱	
۱۱	۱۸	۲۰	۲	
۱۰	۲۰	۳۱	۳	
۸	۱۵	۲۲	۴	
۸	۱۲	۲۷	۵	
۵	۱۴	۳۰	۶	
۴	۱۱	۲۸	۷	
۳	۱۰	۲۵	۸	
۲	۱۰	۲۴	۹	
۱	۱۷	۳۳	۱۰	
.	۱۴	۲۴	۱۱	
.	۱۱	۲۲	۱۲	
۶۷	۱۷۵	۳۰۹	جمع	

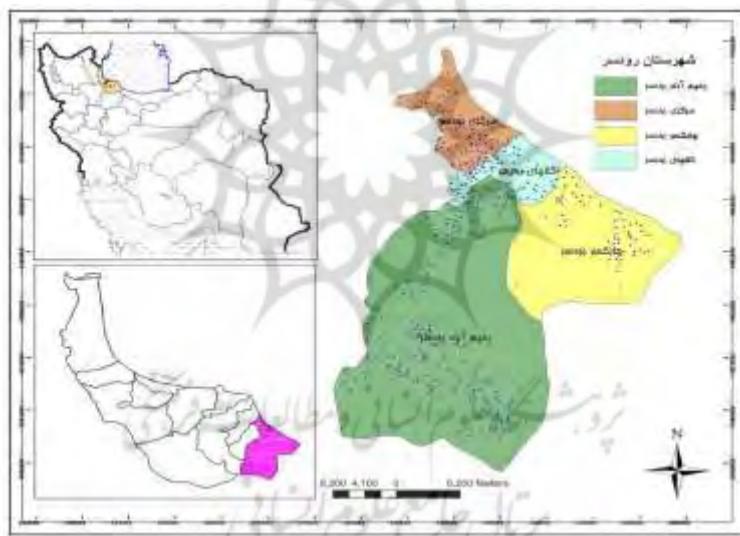
داده‌ها در قالب سه مرحله گذاری شدند. که شامل سه مرحله استخراج داده‌ها از متن مصاحبه‌ها، کدگذاری، کشف مقوله‌ها است. در این مطالعه ابتدا محتوی کلیه مصاحبه‌پیاده سازی و سپس کدگذاری باز آنها به روش کدگذاری نکات کلیدی انجام شد. بدین ترتیب که داده‌های جمع آوری شده در مصاحبه‌ها به صورت مکتوب بر روی کاغذ درج، سپس با تجزیه و تحلیل خط به خط و پارگراف به پارگراف نوشتۀ‌های موجود، کدهای باز ایجاد می‌گردید. جهت اعتباردهی فرآیند کدگذاری و کترل کیفیت پرسشنامه در بخش کیفی از شاخص کاپا کوهن استفاده شده است. جهت محاسبه شاخص کاپا از یک فرد خبره در امر موضوع خواسته می‌شود بدون اطلاع از کد گذاری محقق، نسبت به کد گذاری و دسته بندی مفاهیم اقدام نماید. سپس با استفاده از نرم افزار اس پی اس اس، مفاهیم ارائه شده توسط پژوهشگر با مفاهیم ارائه شده توسط فرد خبره مقایسه شده است. چنانچه کدهای این دو محقق نزدیک به هم باشند نشان دهندهٔ توافق بالا بین این دو کدگذار و بیان کنندهٔ پایایی است. مقدار شاخص کاپا برایر با ۰/۷۵۶ محاسبه شده که در سطح توافق پذیری معتبر قرار گرفته است.

جدول ۲. وضعیت شاخص کاپا و نتایج آماره ضریب توافق کاپا کوهن

وضعیت توافق	مقدار عددی شاخص کاپا	نتایج آماره (ضریب توافق کاپا کوهن)
ضعیف	کمتر از ۰	۰/۷۵۶
بی اهمیت	۰-۰/۲	ارزش
متوسط	۰/۲۱-۰/۴	۶۷
مناسب	۰/۴۱-۰/۶	تعداد نمونه‌ها
معتبر	۰/۶۱-۰/۸	۰/۰۰۱
عالی	۰/۸۱-۱	معنی داری

قلمرو جغرافیایی پژوهش

شهرستان رودسر، از شهرستان‌های استان گیلان است که جمعیت آن طبق سرشماری سال ۱۳۹۹ خورشیدی ۱۴۳۷۹۹ نفر بوده و مرکز این شهرستان، شهر رودسر است. قومیت مردم رودسر، گیلک است که به زبان‌های فارسی و گیلکی با لهجه بیه پیش (شرق گیلان) تکلم می‌کنند. رودسر، از شمال به دریای خزر، از جنوب به رشته کوه‌های البرز، از شرق به رامسر و از غرب به املش و لنگرود متنه می‌شود. قسمت کوهستانی شهرستان رودسر، خوش آب و هوای سردسیر است. قسمت شمالی این شهرستان که در قسمت حاشیه جنوبی دریای خزر و منطقه جلگه‌ای قرار گرفته است، ناحیه‌ای مطروب است. رودخانه پلرود، کیارود و شیرارود در این شهرستان جریان دارند. شهرستان رودسر دارای چهار بخش کلاچای، چابکسر، رحیم آباد و رودسر و دهستان رضامحله، چینی جان، بی بالان، ماچیان، اوشیان، سیاهکلرود، طول لات، اشکور سفلی، شوئیل و سیارستاق است.

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی محدوده مورد مطالعه

یافته‌ها و بحث

داده‌ها در قالب سه مرحله گذاری شدند. که شامل سه مرحله استخراج داده‌ها از متن مصاحبه‌ها، کدگذاری، کشف مقوله‌ها است. در این مطالعه ابتدا محتوی کلیه مصاحبه‌پیاده سازی و سپس کدگذاری باز آن‌ها به روش کدگذاری نکات کلیدی انجام شد. بدین ترتیب که داده‌های جمع آوری شده در مصاحبه‌ها به صورت مکتوب بر روی کاغذ درج، سپس با تجزیه و تحلیل خط به خط و پارگراف به پارگراف نوشه‌های موجود کدهای باز ایجاد می‌گردید. پس از انجام مصاحبه‌های هدفمند و نیمه ساختار یافته با خبرگان، تمام کدهای موجود در مصاحبه‌ها که به نظر می‌رسید، با موضوع پژوهش ارتباط مستقیم دارد، استخراج شد. پس از انجام فرآیند تحلیل، ۱۱ تم اصلی و ۶۷ تم فرعی به دست آمد. این تم‌های اصلی پژوهش در واقع ۱۱ عامل موثر بر بازاریابی گردشگری روستایی در شهرستان رودسر می‌باشد.

جدول ۳. عوامل مدل بازاریابی گردشگری روستایی

متغیر	کدمحوری	کد باز
		جشنواره های بومی محلی
		جاده های طبیعی
		پافت سنتی
		سوغات
		معماری بومی
جاده ها		جاده های فرهنگی
		تنوع غذایی
		فعالیت های ورزشی
		موسیقی محلی
		صنایع دستی
		جاده های مصنوعی
		ارتباطات روستایی
		راه آسفالت
		امنیت
		خدمات زیربنایی
زیرساخت		کیفیت حمل و نقل
		سکوت و آرامش
		امکانات پارک کردن
		امکانات برای معلولان
		اتحاد مردم روستا
		گویش محلی
		نحوه برخورد بومیان
		تفاوت فرهنگی
		نقش زنان
		نقش سالمندان
		جذب سرمایه بخش خصوصی
فرهنگ		جذب سرمایه بومیان
		سرمایه گذاری دولتی
		بکر بودن
		هوای پاک
		زمین پاک
		فاصله تا شهر
موقعیت زیست محیطی		فاصله تا خیابان اصلی
		مراکز پرداشتی
		امکانات محل اسکان
		بازارچه های محلی
		خدمات عمومی
		واحد های اقامتی
		واحد های پذیرایی
		خرده فروشی ها
		سرویس بهداشتی
		تورهای گردشگری
		راهنمایان گردشگری
		محافظت از گردشگران
قابلیت دسترسی به امکانات		اطلاع رسانی
		مشارکت مردم بومی
		هزینه خدمات و نیروی انسانی
نیروی انسانی ماهر		هزینه اقامت
		هزینه غذا
هزینه سفر		

بازاریابی گردشگری روستایی

تبیغات		
بروشورها و کتابچه‌ها		
تابلوهای راهنمایی		
دفاتر استقبال		
تخفیف در قیمت		
سایت اینترنتی		
رویکرد محیط زیست	ترفیع	
بخش بندی بازار		
امکان کشاورزی برای گردشگر		
مشارکت گردشگر در برداشت		
مشق های فصلی		
تغییر کاربری		
کنترل و نظارت		
نظم عمومی	قوانين و مقررات	
قوانين حمایت دولتی		
آموزش نیروی انسانی		
آموزش بومیان		
آموزش گردشگران	آموزش	

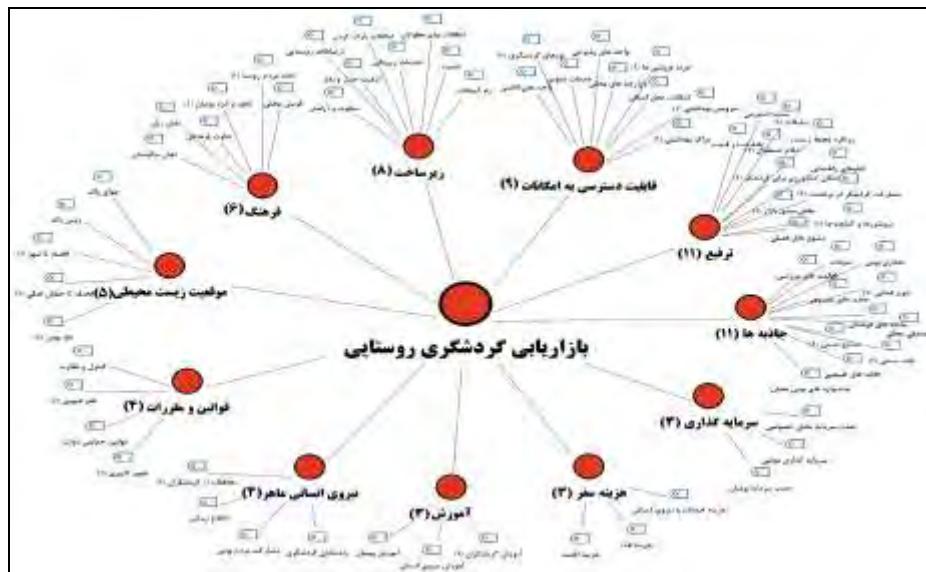
جدول ۴. اولویت بندی مولفه‌های (ابعاد) مدل بازاریابی گردشگری روستایی

اعوامل	ضریب مسیر	اولویت
نیروی انسانی ماهر	.۰/۷۸	۱
قوانين و مقررات	.۰/۷۶	۲
زیرساخت	.۰/۷۳	۳
آموزش	.۰/۶۸	۴
موقعیت زیست محیطی	.۰/۶۶	۵
قابلیت دسترسی به امکانات	.۰/۶۴	۶
سرمایه گذاری	.۰/۶۲	۷
هزینه سفر	.۰/۶۱	۸
جاده‌ها	.۰/۶۰	۹
ترفیع	.۰/۵۷	۱۰
فرهنگ	.۰/۵۵	۱۱

شکل ۲. اولویت بندی مولفه‌های (ابعاد) مدل بازاریابی گردشگری روستایی در شهرستان رودسر

با توجه به شکل (۲)، بالاترین اولویت مربوط به عامل نیروی انسانی ماهر می‌باشد و عوامل قوانین و مقررات، زیرساخت، آموزش، موقعیت زیست محیطی، قابلیت دسترسی به امکانات، سرمایه گذاری، هزینه سفر، جاده‌ها، ترفیع و فرهنگ به ترتیب در اولویت‌های بعدی قرار دارند.

شکل ۳. خروجی اجزاء مدل مفهومی بازاریابی گردشگری روستایی در شهرستان رودسر با استفاده از نرم افزار MAXQDA

نتیجه گیری

پژوهش حاضر در راستای ارائه مدل بازاریابی گردشگری روستایی با بکارگیری رویکرد کیفی تحلیل مضمون (تم) پرداخته است. با توجه به تجزیه و تحلیل داده های بدست آمده از ادبیات پژوهش و مصاحبه ها در مجموع ۱۱ تم اصلی و ۶۷ تم فرعی در رابطه با ارائه مدل بازاریابی گردشگری روستایی به عنوان یافته های پژوهش استخراج شده اند که در ادامه تحلیل و تفسیر های کافی حول این مضماین انجام می گیرد. اولین یافته پژوهش عامل نیروی انسانی ماهر است و اشاره به این دارد که برای بازاریابی گردشگری روستایی، نیازمند تغییرات بنیادین در تربیت نیروی انسانی مرتبط با حوزه بازاریابی روستایی بویژه عوامل راهنمایان گردشگران، محافظت از گردشگران، اطلاع رسانی و مشارکت مردم بومی می باشد. این دسته از یافته ها در راستای مطالعات انجام شده همچون حسام و همکاران (۱۳۹۵)، شیخی و پازکی (۱۳۹۵)، کیم و لی (۲۰۱۸)، پاتو و کاستنهولز (۲۰۱۷) و آوراهام (۲۰۱۶) بوده است. بر همین اساس پیشنهاد می شود با توجه به این که، آموزش های لازم باید به صورت دائمی به راهنمایان گردشگری انتقال داده شود. همچنین گردشگران باید از امنیت خاطر برخوردار بوده و مشارکت افراد بومی می تواند نقش موثری در این امر داشته باشد.

یافته دیگر عوامل مرتبط به قوانین و مقررات می باشد. تغییر کاربری، کنترل و نظارت، نظم عمومی و قوانین حمایتی دولتی از زیر مجموعه های عوامل قوانین و مقررات بوده و در راستای پژوهش های حسام و همکاران (۱۳۹۵)، جعفری و همکاران (۱۳۹۴) و مولینا مارتینز و همکاران (۲۰۱۴) بوده است. بر همین اساس پیشنهاد می گردد تغییر کاربری های بی رویه و ساخت و ساز های مدرن در روستاهای ظاهر سنتی روستا را تغییر می دهد و مانع بزرگی در جذب گردشگر است با وضع قوانین سخت گیرانه کاهش یابد. از دیگر یافته های پژوهش عوامل زیرساخت است. زیرساخت شامل عواملی چون ارتباطات روستایی، راه آسفالت، امنیت، خدمات زیربنایی، کیفیت حمل و نقل، سکوت و آرامش، امکانات پارک کردن و امکانات برای معلولان می باشد که بر جذب گردشگر روستایی اثر دارد که هم راستای با مطالعات انجام شده همچون زارعی و همکاران (۱۳۹۴)، کیم و لی (۲۰۱۸)، پاتو و کاستنهولز (۲۰۱۷) آوراهام (۲۰۱۶) و میهایلوویچ و موریس (۲۰۱۲) است. برخورداری از امکانات و خدمات رفاهی و اجتماعی، تصور از جامعه روستایی به عنوان یک مکان جغرافیایی فقیر و عقب مانده را دگرگون کرده است (آمار، ۱۳۹۵). بهبود راه های ارتباطی و کیفیت حمل و نقل می تواند تاثیر مفیدی در تصمیم گیری گردشگری روستایی بگذارد. همچنین در ایجاد زیر ساخت باید به افراد معلول نیز توجه شود. مباحث آموزش جزء ملاحظات بازاریابی گردشگری روستایی است، که هم راستا با مطالعات حسام و همکاران (۱۳۹۵)، شیخی و پازکی (۱۳۹۵)، کیم و لی (۲۰۱۸)، پاتو و کاستنهولز (۲۰۱۷) و آوراهام (۲۰۱۶) بوده است. پیشنهاد می گردد که مباحث آموزش در سطوح نیروی انسانی شاغل در گردشگری روستایی و آگاهی بخشی به گردشگران و بومیان به جد پیگیری شود.

موقیت زیست محیطی شامل بکر بودن، هوای پاک، زمین پاک، فاصله تا شهر و فاصله تا خیابان اصلی است که هم راستای با مطالعات انجام شده همچون زارعی و همکاران (۱۳۹۵)، کیم و لی (۲۰۱۸)، پاتو و کاستنهولز (۲۰۱۶) آوراهام (۲۰۱۷) و میهایلوویچ و موریس (۲۰۱۲) است. انگیزه اصلی گردشگران در نواحی روستایی، جذابیت محیط روستایی است. موقیت گردشگری روستایی بستگی به یک محیط جذاب دارد، بنابراین گردشگری روستایی می‌تواند ضمن تامین منابع مالی، محركی برای حفاظت، نگهداری و بهبود محیط طبیعی روستایی محسوب شود (رضوانی، ۹۷: ۱۳۹۵). همه مصاحبه شوندگان در مورد اهمیت موقعیت زیست محیطی در موقیت گردشگری روستایی اتفاق نظر داشتند. عواملی مانند مراکز بهداشتی، امکانات محل اسکان، بازارچه‌های محلی، خدمات عمومی، واحدهای اقامتی، واحدهای پذیرایی، خرده فروشی‌ها، سرویس بهداشتی و تورهای گردشگری به عنوان عامل قابلیت دسترسی به امکانات موثر بر رونق گردشگری روستایی بر شمرده شده و در راستای پژوهش های حسام و همکاران (۱۳۹۵)، جعفری و همکاران (۱۳۹۴) و مولینا مارتینز و همکاران (۲۰۱۴) بوده است. در مواجهه با اصطلاح سرمایه گذاری، عوامل جذب سرمایه گذاری بخش خصوصی خارج از روستا، جذب سرمایه گذاری بومیان و سرمایه گذاری دولتی به عنوان عوامل موثر بر رونق گردشگری روستایی اشاره شده که هم راستای با مطالعات انجام شده همچون زارعی و همکاران (۱۳۹۴)، کیم و لی (۲۰۱۸)، پاتو و کاستنهولز (۲۰۱۷) آوراهام (۲۰۱۶) و میهایلوویچ و موریس (۲۰۱۲) است. سرمایه گذاری‌های متعدد در مناطق گردشگری روستایی می‌تواند تاثیرات متعددی در انتقال دانش، ایده‌ها و شیوه‌های زندگی شهری به مناطق روستایی داشته و به تحرک‌های فعالیت‌های اقتصادی-اجتماعی آن‌ها منجر شود (Tuulentie, 2012). سرمایه گذاری بخش خصوصی و دولتی در بخش گردشگری مکمل یکدیگر هستند به طوری که در صورت عدم سرمایه گذاری هر کدام از این دو بخش باعث کاهش کارایی این بخش در کل خواهد شد (حاتمی نژاد و عیوضلو، ۱۳۹۵: ۱۸۹).

هزینه خدمات و نیروی انسانی، هزینه اقامت و هزینه غذا به عنوان عامل هزینه سفر در نظر گرفته شده است که هم راستای با مطالعات حسام و همکاران (۱۳۹۵)، شیخی و پازکی (۱۳۹۵)، کیم و لی (۲۰۱۸)، پاتو و کاستنهولز (۲۰۱۷) و آوراهام (۲۰۱۶) بوده است. هزینه های موردنظر واقعی که در مناطق روستایی در مورد اسکان و غذا وجود دارد تاثیر بسزایی در قصد و انجام سفر و جذب گردشگران روستایی خواهد داشت. در مصاحبه‌های انجام گرفته با خبرگان مشخص شد که تقریباً همه افراد بر عامل جاذبه‌ها به عنوان عامل اثر گذار بر گردشگری روستایی اتفاق نظر دارند. که با اجماع و ترکیب نظرات در نهایت، عامل جاذبه‌ها شامل جشنواره‌های بومی محلی، جاذبه‌های طبیعی، بافت سنتی، سوغات، معماری بومی، جاذبه‌های فرهنگی، تنوع غذایی، فعالیت‌های ورزشی، موسیقی محلی، صنایع دستی و جاذبه‌های مصنوعی است که هم راستای با مطالعات انجام شده همچون حسام و همکاران (۱۳۹۵)، شیخی و پازکی (۱۳۹۵)، ذیبیحی (۱۳۹۴) و کیم و لی (۲۰۱۸) است. به دلیل تغییر محسوس در نیازهای گردشگری و انگیزه‌های سفر، نیاز به ارزیابی تجارب گردشگری بسیار برجسته است. بررسی مراکز تجربیات گردشگری در اندازه گیری ویژگی‌های مقصد تاثیر می‌گذارد. چنین عناصری ممکن است شامل امکانات، جاذبه‌ها، تصویر مقصود و سطح خدمات باشد (Sharpley & Stone, 2010). بر اساس نتایج پژوهش مشخص گردید که تبلیغات، بروشورها و کتابچه‌ها، تابلوهای راهنمایی، دفاتر استقبال، تخفیف در قیمت، سایت اینترنتی، رویکرد محیط زیست، بخش بندی بازار، امکان کن莎ورزی برای گردشگر، مشارکت گردشگر در برداشت و مشوّق‌های فصلی موثر بوده که با اجماع و ترکیب نظرات در نهایت این عوامل تحت عنوان ترقیع نام گذاری گردید که هم راستای با مطالعات انجام شده همچون زارعی و همکاران (۱۳۹۴)، کیم و لی (۲۰۱۸)، پاتو و کاستنهولز (۲۰۱۷) آوراهام (۲۰۱۶) و میهایلوویچ و موریس (۲۰۱۲) است. وجود تبلیغات گسترده بخصوص در فضاهای مجازی، و داشتن آدرس اینترنتی در جذب گردشگران روستایی موثر است. با توجه به اتفاق نظرات خبرگان فرهنگ شامل اتحاد مردم روستا، گویش محلی، نحوه برخورد بومیان، تفاوت فرهنگی، نقش زنان و نقش سالمدان بوده و این دسته از یافته‌ها در راستای مطالعات انجام شده همچون حسام و همکاران (۱۳۹۵)، شیخی و پازکی (۱۳۹۵)، کیم و لی (۲۰۱۸)، پاتو و کاستنهولز (۲۰۱۷) و آوراهام (۲۰۱۶) بوده است. فرهنگ غالباً بیشترین عنصر حفظ شده در مناطق روستایی بوده و منبع ارزشمند هنگام طراحی استراتژی‌ها است. میراث فرهنگی بین نسل‌ها حفظ می‌شود و در مناطق روستایی تمایل به تکیه بر فرهنگ‌های قومی با گذشت زمان وجود دارد. یک رویکرد فعال برای ادغام فرهنگ در ابتکارات گردشگری روستایی می‌تواند فرصت‌های مناسبی را برای برخوردهای فرهنگی ایجاد کند. به واسطه چند بخشی بودن بازاریابی گردشگری روستایی و محدودیت‌های موجود، تفاوت میان این بخش‌ها لحاظ نشده است. بدین منظور پیشنهاد می‌شود که با توجه به گستردگی موضوع، پژوهش‌های بیشتری در ابعاد گسترده‌تر در این زمینه انجام گیرد تا تمام جوانب بازاریابی گردشگری روستایی در مناطق دیگر به خصوص در سطح استان گیلان بررسی گردد.

تقدیر و تشکر

این مقاله مستخرج از رساله دکتری رشته مدیریت بازگانی بوده که در دانشگاه آزاد اسلامی واحد علیآباد کتول از آن دفاع شده است.

منابع

- آمار، تیمور. (۱۳۹۵). آسیب شناسی گردشگری در سکونتگاه‌های روستایی استان گیلان (مطالعه موردی دیلمان، شهرستان سیاهکل). فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، ۱(۱)، ۱۹۲-۱۷۱.
- ابراهیمی، اسماعیل. (۱۳۹۵). گردشگری روستایی به عنوان الگویی برای توسعه روستایی (مطالعه موردی شهرستان گرمسار). فصلنامه جغرافیای انسانی، ۹(۱)، ۴۷-۲۶.
- حاتمی نژاد، سید حسین؛ عیوضلو، داود و ربیعی فراهانی، بهزاد. (۱۳۹۵). توسعه گردشگری در ایران. تهران: انتشارات مهکامه. رشید کلپیر، حجت‌الله؛ غفاری هشجین، نعیم؛ باقری، اصغر و حیدری ساربان، وکیل. (۱۳۹۹). بررسی زمینه‌های توسعه گردشگری در روستاهای هدف گردشگری (مطالعه موردی: روستای کرج شهرستان خلخال). فصلنامه مطالعات برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های انسانی، ۳(۱)، ۹۰۵-۹۲۲.
- رضوانی، محمدرضا. (۱۳۹۸). توسعه گردشگری روستایی (با رویکرد توسعه پایدار). تهران: موسسه چاپ و انتشارات دانشگاه تهران.
- رضوانی، محمدرضا؛ رمضان‌زاده، مهدی و خراسانی، محمد امین. (۱۳۹۷). توسعه گردشگری روستایی (محل گردابی و تغییرات فرهنگی). چاپ دوم، تهران: انتشارات مهکامه.
- شادمانی، حسین. (۱۳۹۰). توسعه گردشگری روستایی: با رویکرد توسعه پایدار. مجله علوم اجتماعی، ۱۴(۳۶)، ۲۵-۲۰.
- صباغ کرمانی، مجید. (۱۳۷۹). صنعت گردشگری در ایران. چاپ اول، تهران: ناشر کتاب فردا.
- علیائی، محمد صادق. (۱۳۹۹). تحلیل نقش گردشگری روستایی در توسعه سکونتگاه‌های روستایی پایدار. فصلنامه مطالعات برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های انسانی، ۱۵(۴)، ۱۳۵۸-۱۳۴۵.
- فدائی، مهرناز؛ سلیمانی، حسین؛ گندمکار، امیر و غفاری، رامین. (۱۴۰۱). بررسی نقش بافت‌های با ارزش روستایی در توسعه گردشگری روستاهای دهستان سمام شهرستان املش در استان گیلان. فصلنامه مطالعات برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های انسانی، ۱۷(۳)، ۶۱۲-۵۹۹.
- کریمی طهماسبی، صابر. (۱۳۹۲). اثرات گردشگری بر ساختار کشاورزی مناطق گردشگری روستایی. اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار.
- مطیعی لنگرودی، سیدحسن، و نصرتی، ماهره. (۱۳۹۰). امکان سنجی توسعه گردشگری در نواحی روستایی از دیدگاه گردشگران (بخش کرگانزد شهرستان تالش). جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، ۲۲(۱)، ۸۴-۶۹.
- Butler, R. (1999). Sustainable tourism: A state of the art review. *Tourism Geographies. An International Journal of Tourism Space, Place and Environment*, 1(1), 7-25.
- Billiore, S. (2018). Enriching cultural experiences from rural tourism: Case studies from Japan in *Tourism Planning and Destination Marketing*. Published online, 141-159.
- Campón-Cerro, A.M., Hernández-Mogollón, J.M., & Alves, H. (2015). Sustainable improvement of competitiveness in rural tourism destinations: The quest for tourist loyalty in Spain. *Journal of Destination Marketing & Management*, 1(1), 7-25.
- Clarke, J. (1999). Marketing structures for farm tourism: beyond the individual provider of rural tourism. *Journal of Sustainable Tourism*, 7(1), 26-47.
- Clarke, J. (2002). A synthesis of activity towards the implementation of sustainable tourism: Ecotourism in a different context. *International Journal of Sustainable Development*, 5(3), 232-250.
- Clarke, J. (2005). Effective marketing for rural tourism. In D. Hall, I. Kirkpatrick and M. Mitchell (Eds.), *Rural Tourism and Sustainable Business*. Publisher: Channel View Publication.
- Clemenson, H.A., & Lane, B. (1997). *Niche markets, niche marketing and rural employment*. In R. D. Bollman and J. M. Bryden (Eds.), rural employment; an international.
- Embacher, H. (1994). Marketing for agri-tourism in Austria: Strategy and realization in a highly developed tourist destination. *Journal of Sustainable Tourism*, 2(1), 61-76.
- Fyall, A., & Garrod, B. (2004). *Tourism marketing: a collaborative approach* Clevedon: Channel View Publications.
- Gilbert, D. (1989). Rural tourism and marketing: Synthesis and new ways of working. *Tourism Management*, 10(1), 39-50.
- Gössling, S., & Lane, B. (2015). Rural tourism and the development of internet-based accommodation booking platforms: a study in the advantages, dangers and implications of innovation. *Journal of Sustainable Tourism*, 23(8-9), 1386-1403.

- Hernández-Maestro, R.M., & González-Benito, Ó. (2013). Rural lodging establishments as drivers of rural development. *Journal of Travel Research*, 53(3), 83-95.
- Iorio, M., & Corsale, A. (2010). Rural tourism and livelihood strategies in Romania. *Journal of Rural Studies*, 26(2), 152-162.
- Kastenholz, E. (2011). *Marketing de empreendimentos de destinos turísticos Rurais uma abordagem integrada e sustentável*. In M. Souza and I. Eslebão (Eds.), (pp. 215-342). Porto Alegre: UFRGS.
- Kastenholz, E., Carneiro, M.J., & Marques, C. (2012). *Marketing the rural tourism experience*. In R. H. Tsitsou and R. E. Goldsmith (Eds.), Strategic Marketing in Tourism Services (pp. 247-264): Emerald.
- Keller, K.L. (2009). Building strong brands in a modern marketing communications environment. *Journal of marketing communications*, 15(2-3), 139-155.
- King, J. (2002). Destination marketing organisations - Connecting the experience rather than promoting the place. *Journal of Vacation Marketing*, 8(2), 105-108.
- Lane, B., & Kastenholz, E. (2015). Rural tourism: the evolution of practice and research approaches-towards a new generation concept? *Journal of Sustainable Tourism*, 23(8-9), 1133-1156.
- Lordkipanidze, M., Brezet, H., & Backman, M. (2005). The entrepreneurship factor in sustainable tourism development. *Journal of Cleaner Production*, 13(8), 787-798
- Kastenholz, E., & Loureiro, S.M.C. (2011). Corporate reputation, satisfaction, delight, and loyalty towards rural lodging units in Portugal. *International Journal of Hospitality Management*, 30(3), 575-583.
- Mihailovic, B., & Moric, I. (2012). The role of marketing philosophy in rural tourism development, *tourism and hospitality management*, 18(2). 267- 279.
- Page, S. J., & dowling, R. K. (2002). Ecotourism. Harlow: Pearson Education.
- Perales, R. M. y. (2002). Rural tourism in Spain. *Annals of tourism Research*, 29(4), 1101-1110.
- Pato, L. and Kastenholz, E. (2017). Marketing of rural tourism – a study based on rural tourism lodgings in Portugal. *Journal of Place Management and Development*, 10(2), 121-139.
- Phillips, W. J., Wolfe, K., Hodur, N., & Leistritz, L. (2013). Tourist word of mouth and revisit intentions to rural tourism destinations: A case of North Dakota, USA. *International Journal of Tourism Research*, 15(1), 93-104.
- Polo-Peña, A.I., Frías-Jamilena, D.M., & Rodrígues-Molina, M.Á. (2012). Marketing practices in the Spanish rural tourism sector and their contribution to business outcomes. *Entrepreneurship & Regional Development*, 24(7-8), 503-521
- Saxena, G. (2016). *Marketing rural tourism experience and enterprise*. Cheltenham: Edward Elgar Publishing Limited
- Sharpley, R. (2006). Ecotourism: A consumption perspective. *Journal of Ecotourism*, 5(1-2), 7-22.
- Sharpley, R., & Vass, A. (2006). Tourism, farming and diversification: An attitudinal study. *Tourism Management*, 27(5), 1040-1052.
- Starmer-Smith, C. (2004). Eco-friendly tourism on the rise. Daily Telegraph Travel, 6(4).toyama. (2017). City populations, Retrieved from <http://www.citypopulation.de/Japan-toyama.html>. Accessed on July 2017.
- Su, B. (2013). Developing rural tourism: The PAT program and 'Nong jia le' tourism in China. *International Journal of Tourism Research*, 15(6), 611-619.
- Tuulentie, S. (2012). Relationships between second home owners and locals: Case study of a wilderness tourism region in Finnish Lapland, The 2nd Nordic Conference for Rural Research, University of Eastern Finland, Joensuu 21st to 23rd of May 2012.
- Weaver, D.B., & Jin, X. (2016). Compassion as a neglected motivator for sustainable tourism. *Journal of Sustainable Tourism*, 24(5), 657-672.
- Woods, M. (2011). Rural abingdon: Routledge.yokoso Spirit of Japan. Retrieved from <http://www.ecotourism.jp/index.php?lan=en>. Accessed on June 2017.

How to cite this article:

Safari Siyahkalroodi, E., Abbasi, E., Nasimi, M., & Saidi, P. (2023). Presenting a rural tourism marketing model with a qualitative approach theme analysis (Case study: Rudsar Township). *Journal of Studies of Human Settlements Planning*, 18(1), 67-78.

ارجا به این مقاله:

صفروی سیاهکلروودی، عمامه؛ عباسی، ابراهیم؛ نسیمی، محمدعلی و سعیدی، پرویز. (۱۴۰۲). ارائه مدل بازاریابی گردشگری روستایی با رویکرد کیفی تحلیل تم (مطالعه موردی : شهرستان رودسر). *فصلنامه مطالعات برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های انسانی*، ۱۸(۱)، ۶۷-۷۸.